

Acharé Mot - 'Na de dood' & Qedoshiem - 'Heiligen' 5785
Torah; Leviticus 16:1 – 18:30; 19:1 – 20:27
Haftarah; Ez. 20:2 – 20; 22:1 – 16 & Amos 9: 7- 15
Brit Chadashah; 1 Kor. 15:20 – 28 & Matt. 5:43 – 48.

Om de 54 Parasha's in 52 weken te krijgen, hebben we deze keer twee bij elkaar.

De eerste is genoemd omdat het hoofdstuk begint met de woorden '*Na de dood van de twee zonen van Aharon*'. De tweede Parasha begint met dat de Eeuwige Mohsè de opdracht geeft om tegen de gemeenschap te zeggen; "*Wees heilig, want Ik, de Eeuwige, jullie G'd, ben heilig.*"

- verder wordt uitgelegd hoe de Grote Verzoendag moet worden gehouden
- dan volgt dat bloed de levenskracht is van elk levend wezen
- komen de bepalingen en regels voor het heilige volk
- en volgen twee hoofdstukken waar de tien woorden uitgebreid worden herhaald.

De dood is een nieuwe geboorte.

"Het leven en de dood lijken op twee schepen die in de haven liggen.

De mensen negeren het schip wat binnenkomt en zijn enthousiast over het schip dat weggaat.

Het schip dat de haven uitvaart, staat nog van alles te wachten; ruwe zeeën en grote gevaren.

We moeten eigenlijk verheugd zijn over het schip dat terugkeert van zijn reis, want dat is veilig teruggekeerd na de gevaren op zee."

Zo leerden de rabbijnen dat we de dood niet jubelend hoeven te begroeten, maar wij hoeven ook niet bang te zijn voor de dood.

Alles waar een goddelijke vonk leven in zit, gaat uiteindelijk dood.

Dingen die nooit hebben geleefd, zullen ook niet sterven.

Als een mens deze wereld in vrede en met een goede naam verlaat, kunnen we dankbaar zijn over het leven waarmee wij hebben meegereisd.

En op het einde van dit leven, worden we in een nieuw licht geboren.

Dat is mooi gezegd, maar toch voelen pijn en verdriet als iemand die ons lief was, is heengegaan.

Er volgt een droevige en ernstige tijd. Na een tijd van treurnis komt het gemis.

Voor de gelovige is G'd er ook in de moeilijke tijden en is het troostvol dat mensen met het juiste begrip om ons heen staan. Troostvol is het dat we mogen geloven dat de dood overwonnen is!

"Jeshuah zei tegen haar: Ik ben de Opstanding en het leven; wie in Mij gelooft, zal leven, ook al was hij gestorven, en ieder die leeft en in Mijn gelooft, zal niet sterven in eeuwigheid." (Joh.11:25)

Van slavernij naar verlossing.

We zitten tussen Pèsach en Shavu'ot midden in de Omertelling.

De Omer was eigenlijk het meel afkomstig van de garve gerst, men denkt ca. drieënhalf pond.

Omer komt van '*amar*' wat '*samen binden, verzamelen*' betekent.

De eerste Omer gerst werd op de tweede dag Pèsach in de Tempel gebracht.

Het Torah gebod staat in Lev. 23:9 – 11; hier zegt de Eeuwige tegen Moshè dat hij de Israëlieten als die in het land zijn, bij het binnengaan van de oogst, de eerste schoof naar de priester moet brengen. Die zal dan de schoof ten overstaan van de Eeuwige omhoog heffen, opdat die als offer zal worden aanvaard. (zie ook Ex. 23:19 en 34:26)

Paulus gebruikt dit beeld in 1 Kor. 15:20.

Jeshuah werd opgewekt vlak na de gewoonlijke Shabbat na Pèsach.

Na drie dagen en drie nachten werd Hij opgewekt – zo zijn de meest Schriftuurlijke uitleggingen – in de schemertijd, (duurt +/- 18 min) dat is de overgang van Shabbat naar de eerste dag van de week.

Vanaf die dag moest men 49 dagen tellen, tot Shavu'ot, het feest van de tarweoogst.

Na de verwoesting van de Tempel kwam een einde aan de gewoonte om een gerstoffer te brengen, maar men bleef de Omer – periode tellen, tot nu toe.

Deze weken zijn voor het volk door de eeuwen heen een tijdvak geweest, waaraan droevige herinneringen zijn aan verbonden.

In de Romeinse periode en later opnieuw tijdens de Kruistochten, vonden in die weken massa – moorden op joden plaats.

Volgens de overlevering stierven talrijke leerlingen van de vermaarde Rabbi Akiwa in de 2e eeuw tijdens de Sefirah = het tellen van de Omer, aan de pest.

Daarom is deze periode nog steeds een tijd van halve rouw, in het bijzonder de gehele maand ijar.

In deze maand worden er dan ook geen huwelijken gesloten.

De enige uitzondering is 18 ijar, aangezien volgens de overlevering op die dag de sterfte ophield.

Die dag wordt Lag Ba'omer genoemd, aangezien de letters Lamed en Gimel in het Hebreeuws de getalswaarde 33 hebben en dat is 33e Omer. En het getal 18 staat voor 'chai – leven'.

Een diepere gedachte is dat het volk bevrijd uit Egypte, nog de mentaliteit hadden van slavernij.

Dit was de periode van fundamentele verandering die het hoogtepunt kreeg op de 50e dag;

Mattan Torah – het geschenk van de Torah op de berg Sinai.

Waarom tellen wij?

Pèsach is het feest van de vrijheid en op Shavu'oth krijgen ook wij G'ds onderwijs 'ten leven'.

In Spr.3:18 wordt de Torah '*boom des levens*' genoemd.

Daarom raken wij ook '*de bomen*' aan, *de éts chajiem*, dat zijn de stokken waartussen de Torah is opgerold, bij de rondgang van de Torah in de eredienst.

Vrijheid alleen is niet genoeg.

Vrijheid betekent niet dat wij alles mogen doen wat wij willen.

Wij kunnen als vrije mensen dwaze, slechte en goede dingen doen.

Door Pèsach via de Omertijd te verbinden met Shavu'oth leren wij dat de vrijheid afhangt van wat wij met de vrijheid doen, dat vrijheid verbonden moet worden met wetten, met G'ds leefregels, dan worden we verbonden met het goede.

G'd maakt geen marionetten van ons maar Hij laat ons vrij, zodat we kunnen kiezen.

Zo moeten wij ons ook afvragen of wij in een gevoel van morele slavernij leven.

Hoe staan we tegenover onze naasten? Loven en danken wij G'd voor alle zegeningen die Hij ons heeft geschonken?

Handelen we met barmhartigheid en liefdevolle vriendelijkheid richting onszelf en anderen?

Elke dag als we iets lezen uit het Woord komen we een stapje dichterbij de voltooiing van de geestelijke omvorming van slavernij naar verlossing.

Zo zijn we allen onderweg om in 50 dagen de eeuwigheidswaarde in ons leven te ontdekken.

Voor een Psalm spreken we de B'racha uit;

“Gezegend zijt gij, O HEER onze G'd, Koning van het heelal, die ons geboden gaf, om ons te leiden en om te gehoorzamen. Het is ons verlangen om gehoorzaam te zijn aan Uw Torah, wetende dat het ons ertoe zal aanzetten om in een juiste relatie met U en elkaar te leven. Dank U dat U ons overeind helpt wanneer we struikelen en dat U ons Uw Ruach HaKodesh zendt om te troosten en te geleiden.” *

Daarna lezen we Psalm 67 en daarna een bepaalde Omer telling, bijv. met de Psalmen.

Tel uw zegeningen.

'Zo G'd, zo volk' van Lev.19:2 maakt plaats voor 'Zo Vader, zo kinderen' in de woorden van Jeshuah in Matt. 5:48. Hij kwam tot ons! Joh. 17:3-4, de levende Torah!

In Matt. 5 zien we dat Jeshuah niets afdoet van de Torah, maar ze soms ook nog aanscherpt.

Om de '*wet*' tot vervulling te brengen, is de juiste betekenis eraan te geven.

Zo heeft Jeshuah ons voorgeleefd en wij zijn vrij om te volgen.

Maar we zullen niet ver komen als we niet dichtbij beginnen.

Fêdde.

Bronnen; de Stdie Bijbel, 'Joods leven – voor alles is een tijd' en mijn eigen gedachten.

* Baruch ata Adonai Elohenu Melech ha'Olam asher kid'shanu b'mitzvotav v'tizivanu al sefirat ha'omer.